

Rectoria de Castelltallat

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Demarcació de Castelltallat
Emplaçament Carretera BV-3003 i continuar per subsegüent pista fins uns 4 km.
Alçada: 876

Coordenades:

Latitud: 41.79358
Longitud: 1.63342
UTM Est (X): 386457
UTM Nord (Y): 4627761

Classificació

Número de fitxa 08229 - 309
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla especial del catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable (núm. 92)
Data aprovació: dc., 20/01/2010 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 6579302CG8267N0001FF

Fitxes associades:

[Església parroquial de Sant Miquel de Castelltallat](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Data de registre de la fitxa: dc., 19/07/2017 - 02:00

Descripció

Casal corresponent a l'antiga rectoria de la parròquia de Castelltallat, situat al costat de l'església, gairebé al cim del turó on hi havia el castell del mateix nom. Es tracta d'una edificació força gran, assentada en un terreny on hi ha una petita cinglera que formava part segurament del perímetre fortificat entorn del castell. Té una planta més o menys rectangular, però formada per múltiples cossos, fruit de successives ampliacions als segles XVII, XVIII i XIX. El casal té tres plantes, la inferior adaptada al terreny rocós de la cinglera. La façana més alta i vistosa és la de migdia, que dóna a una petita esplanada. La part més antiga és la de ponent, que té l'aspecte d'una muralla, amb petites finestres a la part alta. En una d'elles hi ha una interessant llinda amb una inscripció decorada amb un sol, estrelles i altres símbols religiosos. La part de llevant, probablement ja del segle XIX, té dues grans arcades que donen accés a una mena de porxo amb una escala sobre la roca. A la part superior hi ha una galeria amb tres arcs d'angles oberts. La casa, però, tenia altres portals més ben comunicats amb l'església. Per exemple a la façana nord hi trobem un portal dovellat amb un petit patí davanter i un pou. A la façana de llevant hi ha un altre portal adovellat. En diverses façanes es conserven finestrals emmarcats amb llandes i brancals de pedra, alguns amb inscripcions. A les feixes que hi ha al sector sud-est es conserven uns sòlids murs de contenció que podrien formar part de la muralla exterior del castell. La casa estava equipada amb estables, celler, tines i altres elements d'una pairalia. També hi havia una gran cisterna, i un sistema de canalitzacions que conduïa l'aigua de les teulades cap al Viver del Rector, situat uns 150 m al sud-est.

Observacions:

Dovella central del portal nord: 1777 Inscripció en una llinda de la façana de ponent (esquerra): AVE MARIA SIN PECADO COEBDA PERE ADE BO RECTOR 1690, IHS i una creu paté Inscripció en una llinda de la façana de ponent (dreta): PATRUS PORTUSACH RTOR 1762 Llinda de la façana sud decorada amb relleus d'un sol i dues estrelles: PET A DE BORR TRISCISI ORBV PARA (?) ECCAE ST ND9 VILAETORNCO MCHAEELIS CAS I 5 DIDIT AÑO 1679. La interpretació deu tenir relació amb el mestre d'obres que va fer la construcció aquest any. Llinda de la façana sud: 1679

Història

L'església de Castelltallat, situada als peus del castell de Castelltallat, es troba documentada des de l'any 1031. Abans de 1154 ja consta com a parròquia, funció que ha mantingut fins a l'actualitat. De possible datació medieval es conserven algunes esteles funeràries situades a l'exterior del temple. De l'església romànica originària no se n'aprecien restes, i posteriorment ha sofert diverses modificacions entre els segles XV i XVIII. A l'any 1582 s'hi afegí la capella del Roser, encarregada a un mestre d'obres occità anomenat Francesc Castell. El 1677 l'església es torna a engrandir amb la capella del Sant Crist, a continuació de l'anterior i construïda pels mestres d'obres Francesc Artigues i Joan Bonet, també occitans. Al segle XVIII s'hi tornen a fer reformes, i al XIX es completen les obres tot adquirint l'aspecte actual. El rectorologi de la parròquia és conegut des de 1567, quan era rector Lluç Closa. De 1672 a 1994 ho va ser el popular mossèn Josep M. Riubrogent, que encara vivia a la rectoria. Pel que fa a la Rectoria, el nucli originari de la construcció, al nord-oest, devia ser medieval i, segons indiquen les diverses inscripcions de la casa, s'hi van fer importants obres d'ampliació al final del segle XVII, sent rector Pere Aldebò, el 1762, sent rector Pere Portusah (aquest és un dels capellans que té sepultura a l'interior de l'església) i el 1777. Tradicionalment la rectoria funcionava com una rica casa pairal. Tenia les seves terres i horts, com ara el Viver del Rector o la Font del Rector. Recentment el casal ha estat restaurat per la Diputació, i ara és llogat com a segona residència.

Bibliografia

BENET, Albert; DUOCASTELLA, Anna M. (1988). "Sant Mateu de Bages", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes, p. 416.

GRUP SOLUCIONS MANRESA (2009). Pla especial del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Sant Mateu de Bages. Ajuntament de Sant Mateu de Bages (núm. 92).

